

Dr. David A. deSilva , Waebrania, Kipindi cha 13, Mahubiri “kwa Waebrania” na Sanaa ya Kuhubiri

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Katika uwasilishaji huu na ufuatao, tutazingatia kuhubiri kupitia Waebrania katika viwango viwili. Kwanza, mikakati ya homileti imetolewa na mwandishi huyu. Na pili, ujumbe wa msingi wa Waebrania, utangazaji wake ambao unabaki kuwa muhimu sana katika kukuza mwaikio wa uaminifu.

Lengo la kwanza ni kwa sababu mwandishi wa Waebrania alikuwa mhubiri hodari, na tumezoea kutazama mahubiri ya wahubiri wakuu katika jitihada za kutambua mikakati yao na pengine kufikiria kuiga mbinu hizo inapofaa katika jitihada za kuboresha mahubiri yetu wenyewe. Lengo la pili ni kwa sababu neno lililotangazwa na Waebrania linastahili kutangazwa mara nyingi zaidi na kwa mapana zaidi kwa makutaniko katika zama zetu. Kwa hiyo kwanza, tunazingatia kujifunza kutokana na mfano wa mhubiri.

Jambo la kwanza analotufundisha katika sura mbili za mwanzo za mahubiri yake ni kuwapa Yesu daima. Kusudi la matamshi yote, ikiwa ni pamoja na hotuba ya mahubiri au homiletics, ni kuhamisha hadhira kutoka mahali ilipo hadi pale ambapo mzungumzaji anataka. Huenda umbali huo usiwe mbali sana.

Kwa kweli, huenda msemaji akataka tu kuthibitisha kwamba wasikilizaji wanabaki pale walipo. Lakini rhetoric daima inajali kuhusu umbali huo na kuleta watazamaji kwenye hatua hiyo ya mwisho. Sanaa ya balagha iko kwenye jinsi.

Tunawezaje kuwafanya wasikilizaji wasijishughulisha na yale yanayowahusu hadi kujishughulisha na mambo tunayofikiri yanapaswa kuwahusu? Tunawachocheaje wasikilizaji waache kufanya yale ambayo wangepikiri kuwa yanawanufaisha na kufanya yale tunayoamini, kwa msingi wa maandiko, yatatunufaisha zaidi? Tunapotafuta kuunganisha umbali huu kupitia hotuba, ambapo tunaanzia inaweza kuwa muhimu sana. Kwa kuzingatia hali ya hadhira ya mhubiri wa Waebrania, ninashangazwa na ni sehemu ngapi mhubiri huyu angeweza kuanza mahubiri yake lakini hakufanya. Angeweza kuanza na uzoefu wa siku za nyuma na wa sasa wa anayeshughulikiwa.

Najua wengi wenu mmeteseka sana na kukata tamaa katika miaka michache iliyopita. Angeweza kuanza kwa kukemea kutaniko kwa matatizo ambayo yametokea. Nimesikia baadhi yenu watu mmeacha kuja kanisani, na wengine wenu hamfanyi lolote kuhusu hilo.

Angeweza kuanza na hadithi ya kibiblia, kama ile ya kizazi cha jangwani. Sasa, ili kufahamu hadithi hii, tunahitaji kuelewa mambo machache kuhusu historia ya Waebrania. Lakini hakuanzia sehemu yoyote kati ya hizo.

Badala yake, anaanza na tangazo lenye nguvu kuhusu jinsi Mungu amesema katika mwana, kwamba tangazo hilo halikuwa tofauti na maneno ya sehemu na sehemu ambayo Mungu alitumia kusema kupitia manabii, na kwamba msemaji huyo hakuwa tofauti na wale waaminifu, lakini kwa kulinganishwa na watumishi wa kawaida kabisa wa Mungu. Ni nini muhimu sana katika historia ya hivi majuzi hapa, watu? Sio kwamba una wakati mgumu kwa sababu majirani zako hawakufurahii na kukuwekea shinikizo. Ni kwamba Mungu, mtawala mkuu wa ulimwengu wote, amesema neno la uhakika kuhusu ukombozi kupitia kwa mwana wa Mungu, mshirika wa Mungu katika uumbaji, wakala wa Mungu katika kudumisha utaratibu wa ulimwengu, kiumbe chenye chapa na sura halisi ya Mungu, ambaye alichukua mwili kwa muda mfupi ili kutimiza jambo muhimu sana kwa gharama kubwa ya kibinafsi na kisha kurudi kwenye mkono wa kuume wa ukuu wa mbingu.

Sasa, hilo ni tukio la ajabu katika historia ya hivi majuzi linalostahili kuzingatiwa kikamilifu. Na mwandishi wetu haishii hapo. Anatumia mistari 10 kamili kuwafanya wasikilizaji wafikirie ukuu wa Kristo ambao wanamfuata tena.

Kukusanya pamoja maandiko yanayowasaidia kuwazia mahali pa Kristo katika makao ya Mungu, kuwasaidia kuona malaika wakiabudu kumzunguka, na kuwasaidia kufahamu uthabiti usiobadilika na kutegemeka kwa mwana ambaye wamejikabidhi kwake. Na kisha, baada ya kupendekeza kwamba bora wampe mwana huyu na ujumbe wake uangalifu wao kamili na usiogawanyika na uwekezaji katika kujibu, anaendelea zaidi kuzungumza juu ya kile mwana huyu amewafanyia, kile ambacho amesimama tayari kuwapa sasa, na wapi anawapeleka katika haya yote. Na kwa hilo, mhubiri huyu amekamilisha mambo muhimu sana kimazungumzo.

Hata katikati ya changamoto zao na mambo yanayoenda mrama katika hali zao, ameelekeza fikira zao kwa Yesu, kwenye utendaji na utume wa Mungu ulimwenguni, akinena katika mwana huyu. Amewapa chaguo kwa sasa bila kulazimika kuzungumza juu ya chaguzi. Endelea kuangazia matatizo na pengine kupata suluhu la maelewano ambalo litafifisha ushuhuda wako, kusimamisha ufuasi wako, kusumbua matembezi yako, au kuzingatia kile ambacho Mungu anahusu katika hadithi ya mkutano wako katikati ya hadithi ya mwanadamu.

Zingatia hili kikamilifu. Ipe uzito unaostahili unapofikiria nini cha kufanya baadaye. Na tafuta hali yako ikibadilishwa na nafasi ulizo nazo za kuitikia Mungu na kuendeleza makusudi ya Mungu ndani yako, kutaniko lako, na ushuhuda wako.

Na, bila shaka, mhubiri amefanya zaidi ya hayo. Hali ya kutaniko huvutia uzoefu wa hasara, wasiwasi, na ukosefu wa usalama juu ya akili za waumini, na kwa kawaida

huwaweka tayari kupanga mikakati ya kupunguza matatizo hayo. Hata hivyo, hali ya tangazo la Mungu la ukombozi kupitia mwana, hukazia akilini mwao umuhimu wa juu zaidi wa kushikilia mstari huo wa kuokoa maisha.

Hali ya kutaniko huwafanya wajisikie wasio na uwezo na kudharauliwa, na hivyo kuzusha maswali kuhusu hekima ya njia waliyochagua wanapoanza kumfuata Kristo. Hali ya kifo cha Yesu kwa niaba yao na kupaa kwa mkono wa kuume wa Mungu ili kupata kibali cha Mungu kwao wakati wa shida inawakumbusha juu ya uhuru ambao Kristo amewapa, hatima ya heshima inayowangoja, kupatikana kwa msaada sasa katikati ya dhiki zao za muda. Kwa kuwaonyesha Yesu, mhubiri amewaonyesha kwamba mwisho wa hadithi yao utakuwa heshima na utukufu wanapoendelea kumfuata Bwana ambaye kwanza alipitia dhiki wanazoteseka kabla ya kujiingiza mwenyewe katika heshima milele.

Kwa kufanya hivyo, mhubiri ameondoa macho yao kwenye hali yao wenyewe kwa muda wa kutosha tu kuwapa mtazamo ambao wangehitaji kurejea humo na kudumu katika hilo. Kwa mwandishi huyu, wimbo, Geuza Macho Yako Kwa Yesu, haungeashiria mkakati wa kutoroka. Wanapomwona Yesu katika sura hizi za mwanzo za Waebrania, wanamwona Bwana aliyeinuliwa ambaye heshima yake watashiriki na ambaye msaada wake watafurahia njiani, dawa yenye nguvu kwa ajili ya hisia za aibu na kutokuwa na nguvu ambazo majirani zao wanatafuta kuweka juu yao, na kwa njia hiyo wanatumaini kudhoofisha kujitolea kwa waumini kwa njia hii ya maisha na injili hii ambayo inashikilia njia yao wenyewe ya maisha kwa wachambuzi.

Kumwona Yesu kikamilifu zaidi na hali ngumu ya mtu kwa ufinyu zaidi kwa muda huwezesha kurejea kwa hali hizo zilizojitolea kushinda badala ya kushindwa. Na kwa hivyo, mkakati wa kwanza wa mahubiri ambao mhubiri huyu anaweza kutuusia ungekuwa kutuita sisi kutafakari juu ya swali, makutaniko yetu yanahitaji kuona nini kwa Bwana ambaye tunamtumikia ili kupata mtazamo juu ya changamoto zao za sasa, kujibu fursa na shida za hali yao kwa uaminifu, na labda hata kwa nguvu ya mabadiliko na uwekezaji? Somo la pili ambalo mhubiri huyu angetupa ni kutengeneza wakati huo kwa kutumia Maandiko. Hii inatupeleka katika sura yake ya tatu na ya nne katika tafakari yake juu ya hadithi ya kizazi cha jangwani katika Kutoka hadi Hesabu.

Jinsi tunavyopanga wakati ambapo kutaniko linajipata na jinsi tunavyofafanua changamoto na fursa zake hutoa shinikizo kubwa la jinsi watakavyoona hali na hali yao wenyewe kwa wakati huo. Katika sehemu hii kuu ya pili ya Waebrania, mhubiri anaangalia kielelezo cha kimaandiko kilichochaguliwa kwa uangalifu kama nyenzo ya kazi hii ya kufunika mahangaiko ya kawaida ambayo yanaondoa nguvu za kutaniko na kuelekea ufuasi mwaminifu kwa mfumo ambao badala yake unazingatia na kukusanya nguvu hizo na kurudisha nyuma kwenye uwekezaji wa moyo wote katika safari ya Kikristo. Njia anayoikaribia ni ya busara kweli.

Hadithi ya msingi inayotoa turubai hii ambayo atainyoosha kama msingi wa hali ya kutaniko lake mwenyewe inatoka katika Hesabu sura ya 14. Hata hivyo, mwandishi wa Zaburi ya 95 alikuwa tayari amefanya utumizi wa homile wa hadithi hiyo, na ni matumizi haya ambayo mhubiri wetu anachagua kama hoja yake ya kuingia. Leo, ukisikia sauti ya Mungu, usifanye migumu mioyo yako kama katika uasi.

Kwa kutumia onyo hilo lililojulikana katika Zaburi ya 95 na kwa kutumia Hesabu 14 kama muelekeo wa kufasiri hali ya kutaniko, mhubiri anauliza tena swali kwa wasikilizaji na kuwasaidia kuwaongoza kwenye jibu la kimkakati. Ni tishio gani la kweli kwetu katika wakati huu? Tishio si kwamba mambo hayatakuwa mazuri kwetu mradi tu tuendeleo kuonekana tukiwa na Wakristo wengine au mradi tu hatushiriki katika mazoea ambayo kila mtu hufanya ili kusonga mbele. Tishio la kweli ni kwamba mioyo yetu itakuwa migumu kwa sauti ya Mungu inayotuita mbele.

Hatutaamini tena ahadi zake na nia yake njema na uwezo wa kutuleta katika uzoefu wa ahadi hizo. Tutajikuta tumepatwa na ugonjwa wa sclerosis wa kiroho, na mioyo mibaya ya kutoamini ambayo inamwacha Mungu aliye hai, kama mhubiri anavyosema. Tumepitia hadithi hii katika mwendo wa maelezo yetu ya Waebrania.

Waebrania wa kale walikuwa wamekombolewa kutoka katika utumwa katika Misri, walikombolewa kimuujiza kwenye Bahari Nyekundu, wakiwapa chakula na maji wakati wa safari yao katika jangwa, na sasa walikuwa wamesimama kwenye kizingiti cha kuingia katika nchi ya ahadi. Amri kutoka kwa Mungu ilikuwa ni kusonga mbele na kuchukua nchi. Waebrania walituma wapelelezi 12 kwenda Kanaani kuchunguza upya.

Kumi waliripoti kwamba wakaaji walikuwa na nguvu sana na miji yao ilikuwa na ngome nzuri sana. Yoshua na Kalebu walizungumza juu ya wema wa nchi na wakawahimiza wenzao wasonge mbele wakiwa na uhakika. Waebrania waliamini ripoti ya wengi, wakimlaumu Mungu kwa kuwatoa Misri ili wafe jangwani.

Badala ya kusonga mbele, walipanga kumchagua kiongozi mpya ambaye angewarudisha Misri. Kwa kujibu uasi wao, Mungu anaahidi kwamba wote kwa kweli watakufa jangwani lakini Yoshua na Kalebu watawaongoza watoto wao kuingia katika nchi ya ahadi. Kizazi cha nyika kilikuwa na matatizo makubwa ya moyo.

Walionyesha ugonjwa wa mioyo yao kwa kutoamini wema na uwezo wa Mungu, wakimshtaki Mungu kwa kufanya kazi kwa hila ili kuwaletea madhara badala ya baraka kuu ambazo Mungu alikuwa ameahidi. Walikuwa wamedanganywa na nguvu za dhambi. Kuogopa upinzani wa kibinadamu uliwazuia kusonga mbele.

Na tamaa ya starehe zinazoonekana, kama nyama za kuchemshwa za Misri, hata kama gharama ilikuwa utumwa, iliwafanya watamani kurudi. Kutokuwa na imani kwao kuliwatenganisha na Mungu huku mioyo yao ikikengeuka kutoka kwa Mungu

na lengo lililoahidiwa na kurudi kwenye vitu vidogo vilivyotolewa na maisha ya utumwa. Katika sura ya 4, mstari wa 1 hadi 13, na tena katika sura ya 10, mstari wa 19 hadi 25, mhubiri atafanya mfano huu kuwavutia wasikilizaji asilia.

Kama kizazi cha jangwani, wao pia, wamefurahia uwepo wa Mungu na utoaji kwa wingi walipokuwa wakitangatanga kutoka kwenye faraja na kukumbatia maisha waliyoyajua kuelekea hatima yao iliyowekwa na Mungu. Wao, pia, walisimama kwenye kizingiti. Walikuwa wamepokea ahadi ya kuingia katika nchi ya asili.

Wakati huu, hata hivyo, ahadi ya kuingia katika ulimwengu wa milele, kumfuata Yesu kama mtangulizi wao ambaye alitoa maisha yake katika tendo kamili la utii ili kuwafaa kuvuka kizingiti hiki. Walipokuwa wakivuka kizingiti hicho, wangekutana na uhasama unaoendelea wa jirani yao. Lakini pia wangeendelea kusaidiwa na Mungu ili wavumilie.

Je, dhambi ingewadanganya wafikiri kwamba kile walichokuwa wamepoteza kilikuwa bei kubwa sana wasiweze kuendelea kulipia ahadi za Mungu, ikiwa ahadi hizo zingetimia hata kidogo? Je, mioyo yao ingekegeuka na kuacha kuthamini uhusiano wao pamoja na Mungu na msaada wa Yesu, na kugeukia kutamani kukubaliwa na majirani zao na kufurahia mali na anasa za ulimwengu huu, ikiwa migumu kwa kukosa tumaini na tamaa ya kulipwa fidia ya muda mfupi? Baadhi ya mioyo imekuwa migumu, kuhusiana na zaidi maoni na uadui wa jamii kuliko Mungu aliyewaahidi ufalme usiotikisika, wakiyumbayumba katika kujitolea kwao wakati ule ule walipokuwa karibu zaidi kuliko hapo awali kufikia kile walichoahidiwa. Baadhi ya kampuni zao tayari wameanza safari ya kurudi Misri. Watu hawa wameacha kukutana na Wakristo wenzao, wakirudi nyuma kutoka sehemu hizo na mashirika ambayo majirani zao wasioamini waliona kuwa hayakubaliki.

Mhubiri ametumia uangalifu wa hali ya juu katika uteuzi wake wa ni kipindi kipi cha kimaandiko cha kushikilia kama mlinganisho wa hali ambayo kusanyiko lake linajipata. Chaguo mbaya hapa ingedhoofisha mahubiri yake kabisa. Ni nini kingekuwa na matokeo, kwa mfano, ya kuwaonyesha wasikilizaji si kwenye kizingiti bali kwenye lango la kuanzia? Muundo wa kiakili wa kizingiti unasisitiza uthabiti wa chaguzi.

Chagua kile ambacho Mungu anaahidi na songa mbele, ukiwa tayari kulipa gharama, au simama kidogo, geuka, na urudi kwenye maisha ambayo Mungu alikuwa anakuita, kwenye kifua cha wale ambao mtazamo wao haujawahi kuhuishwa na imani hapo kwanza. Mfumo wa kiakili huimarisha suala ambalo mhubiri anataka kusanyiko liona kama suala kuu kwao kushughulikia. Je, watarudi nyuma au wataonyesha imani kwa Mungu? Na hufanya hivyo kwa njia ambayo hufanya uvumilivu usiwezekane tu lakini, kwa kweli, chaguo pekee la busara.

Sehemu ngumu ya safari iko nyuma yao, na wanasimama kwenye ukingo wa nchi yao ya ahadi. Tayari wamewekeza pesa nyingi kufikia hatua hii. Hakika, inaleta maana kuwekeza kidogo zaidi na hivyo kufikia thawabu iliyoahidiwa.

Mhubiri anaweka hilo kwa uwazi katika sura ya 10, mstari wa 35. Inaweza kusemwa kwamba mhubiri alijihusisha na ujanja fulani hapa kwani haiko wazi kabisa ni kwa maana gani kusanyiko lilikuwa kwenye kizingiti kama hicho. Kristo hakurudi ndani ya mwaka huo ili kuwaingiza katika patakatifu pa patakatifu pa mbinguni.

Hawakuwa, kwa uwezekano wote, kuwa wahanga wa mateso ambayo yaliwavusha kuvuka kizingiti hicho kwa njia isiyojaa. Walilazimika kuvumilia kwa miaka. Hata miongo zaidi, bila kuona nchi ya mbinguni, nchi ya ahadi.

Ninaamini, hata hivyo, kwamba mhubiri alitumia hadithi hii na sura hii ya kiakili ya kusimama kizingiti kwa nia njema. Kwamba aliwaona kuwa wamesimama, kwa hakika, kwenye kizingiti katika kujitolea kwao wenyewe kwa Mungu na kwa wao kwa wao. Hakika, kila siku, katikati ya vishawishi na mikazo ya kukata tamaa, iliwaletae uamuzi mpya wa kizingiti.

Je, tutaendelea kuvuka katika siku zijazo za Mungu kwa imani? Au tutatazama nyuma kwa kutamani maisha na kampuni ambayo tumeacha nyuma? Tena, muundo wa kiakili wa kizingiti na chaguo dhahiri ambazo hujidhihirisha kwenye kizingiti huweka upya mtazamo wa mkutano wa hali yao na kulazimisha swali juu yao. Unasimamia nini hasa? Unahusu nini hasa? Je, wewe ni wa Mungu na ahadi za Mungu? Au wewe ni kwa ajili ya starehe, usalama, na uthibitisho unaotokana na ulimwengu na ahadi zake? Mara tu mtu anapojibu swali hilo na kuchukua hatua kuelekea upande wowote, bila shaka amevuka kizingiti katika kutembea kwake kiroho. Na kwa hivyo mbinu ya pili ambayo mhubiri huyu angetutolea ingekuwa kuangalia kwa muda mrefu na kwa bidii mahali ambapo mkutano wetu unajikuta, kujaribu kupambanua maoni kutoka mbinguni juu ya swali hili, na kisha kutumia hadithi na picha kutoka kwa mapokeo matakatifu ya Maandiko kwa kimkakati ili kuangazia changamoto ya kweli katika wakati huu katika suala la utume wa Mungu katika ulimwengu huu na katikati ya kusanyiko kwa kudhihirisha neno na tumaini la Mungu. njia ya busara zaidi, yenye faida ya kufuata.

Mbinu ya tatu ambayo mwandishi anatutolea ni kuwawajibisha washiriki wetu. Tunakumbana na haya hasa katika Waebrania sura ya 5, mstari wa 11, hadi sura ya 6:20. Hii mara nyingi huitwa mchepuko katika hoja yake, lakini kwa kweli ni aina ya simu ya kuamsha katikati ya mahubiri yake.

Katika sehemu hii ya tatu, hatua hii ya tatu, mhubiri anapumzika kutoka kwa kusonga mbele kwa mahubiri yake ili kuwaita mkutano wake kutoa hesabu, kwa usikivu zaidi, na uwekezaji mkubwa zaidi wao wenyewe. Anawajulisha kwa ujasiri kabisa kwamba

anatarajia mambo makuu kutoka kwao, aliyezaliwa na ukomavu wa kiroho. Pia anawakumbusha juu ya uwajibikaji wao kwa Mungu kwa ajili ya zawadi za Mungu.

Katika sura ya 5, mstari wa 11 hadi 14, tunasikia mhubiri ambaye hakukawia kulipinga kutaniko lake kuishi kupatana na mafundisho ya Kikristo ambayo walikuwa wamepokea. Katika makadirio ya mhubiri, wengi wao walipaswa kushiriki kikamilifu katika uongozi wa Kikristo ndani ya kutaniko, wakiimarisha imani na tumaini la wale walio chini ya kukomaa na kuyumba-yumba, wakifuata wenye nia mbili, kama wachungaji wanaowatafuta kondoo wanaokwepa kutoka kwenye kundi, badala ya kujishughulisha wenyewe na kondoo walio bubu kama biashara zao. Mtume Paulo vivyo hivyo aliwapa changamoto wasomaji wake huko Filipi.

Hata kama hatujakamilika au hatujakomaa, na tukubaliane na yale tuliyoyapata. Waumini wengi wangeweza kufaidika kwa kushinikizwa juu ya jambo hili. Je, wanaishi kwa kile wanachokiri kwa midomo yao au wanachokijua vichwani mwao kuwa ni ukweli wa kuwepo kwetu katika ulimwengu huu wa kitambo? Je, wanaishi kupatana na nadhiri walizoweka wakati wa ubatizo au kuidhinishwa kwao? Je, tunaishi kupatana na ahadi tunazotoa wakati wa ubatizo wa wengine au kuwapokea wengine katika kutaniko letu, yaani, kuwalea na kuwatia moyo katika imani ambayo wamekubali au tutachochewa kukumbatia ikiwa wanabatizwa wakiwa watoto wachanga na kukulia katika kutaniko linalotegemeza na kukuza kikweli? Je, nini kingetokea kwa hali ya kiroho katika makanisa yetu ikiwa makutaniko yetu yangeishi kulingana na nadhiri hizi? Ikiwa tungeweka matarajio thabiti kwamba viapo hivi vitatimizwa, kwamba tulitazamia kweli watu wetu wazimaanishe na kupata heshima yao katika kutaniko kadiri wanavyojiwekeza katika kuwa waaminifu kwa nadhiri hizi? Je, tunaendelea kuhimiza makutaniko yawe na ukomavu na ufuasi, kuzaliwa hadi ukamilifu au ukomavu kama mhubiri wa Waebrania anavyofanya? Je, tunawasaidia kubaki daima wakifahamu kwamba ubatizo, wongofu, kipaimara, au kujiunga na kanisa ni hatua ya mabuu tu ya mchakato mkubwa unaoendelea wa mabadiliko, unaowasukuma mbele zaidi na zaidi kuelekea kufanana na Kristo na kuwaita kuchukua jukumu kubwa zaidi la kusaidiana katika safari hiyo? Bila shaka, tunajua tu kile ambacho tuko tayari kuishi, na tunakiri tu kitu kuwa kweli tunapochukua hatua za kuchukua hatua na kupanga mkondo wetu kwa ukweli huo.

Huenda andiko la Waebrania 5:11 hadi 14 likatupa changamoto kwa usahihi juu ya jambo hili, likiwachochea wale kati yetu ambao tumetumia miaka au hata miongo kadhaa katika imani kukubali hadhi na daraka letu la kuwa walimu, yaani, wale wanaochukua daraka la utendaji katika kuiga njia ya maisha ya Kikristo, kuishi kupatana na yale tunayojua, na katika kutia moyo, kuhimiza, na kuwapa wengine changamoto wafuatilie kwa bidii zaidi na kufuata njia hiyo kwa bidii zaidi. Mhubiri anatarajia mambo makuu kutoka kwa kusanyiko lake, lililozaliwa na ukomavu wa kiroho. Pia anawawajibisha kwa neema waliyopokea kutoka kwa Mungu.

Tayari tumechunguza mada hii kwa urefu katika kipindi cha awali. Kwa hivyo hapa, inatosha kusema kwamba mhubiri pia ni mfano wa matarajio ya shukrani ya gharama kubwa kwa neema ya gharama tuliyoopewa. Kwa kufanya hivyo, yeye huongeza ufahamu na uthamini wa wasikilizaji wake kwa ajili ya zawadi ambazo wamepokea na mapendeleo na fadhili wanazofurahia sasa.

Uzoefu wao wa neema ya Mungu unakuwa halisi zaidi kwa uwiano katika uzoefu wao wenyewe na katika ufahamu wao wenyewe kadiri uwekezaji wao katika kufanya na kudumisha mwitikio wa shukrani unavyoongezeka. Ufahamu wa karama hizi na mapendeleo unakuwa kisima cha shukrani, kikichipuka katika mito inayofanya upya ya ushuhuda, kujitolea kwa Kikristo, na matendo ya huduma na kufikia. Kwa hivyo mkakati wa tatu wa mahubiri ambao mhubiri wetu anatupongeza ni huu.

Wajulishe kutaniko kwamba unatazamia mambo makuu kutoka kwao, waliozaliwa na ukomavu wa kiroho. Wawajibike kwa Mungu kwa neema ambayo wamepokea kutoka kwa Mungu. Mbinu ya nne ya mahubiri ambayo mhubiri huyu anaifanya ni rahisi.

Fanya iwe nyama. Mhubiri huyu si mzembe. Anatumia sura nne kamili kushiriki jibu lake kwa swali gumu la kitheolojia.

Tunawezaje kuwa na uhakika kwamba kifo cha Yesu kilibadili uhusiano wetu pamoja na Mungu, hasa wakati maandiko matakatifu hayasemi lolote kuhusu dhabihu ya kibinadamu kukubaliwa na Mungu? Au ni nini kinachofanya msalaba nje ya kambi kuwa madhabahu inayofaa zaidi kwa siku bora ya upatanisho kuliko madhabahu ya Yerusalemu? Mhubiri huyu haulizi tu maswali magumu na kisha kuwazungusha na kuwazunguka. Amechukua wakati kwa kweli kuchimba ndani na kuelewa maandiko matakatifu na taratibu za kale, kutambua na kukabiliana na matatizo, na kuunda jibu ambalo hutoa msingi wa uhakika wa kutosha juu ya suala hilo na, kwa hiyo, msingi wa kuendelea kwa uwekezaji katika njia ya maisha iliyojengwa karibu na teolojia hii ya Yesu. Mhubiri aliyeunda Waebrania anawapa changamoto wachungaji wengine kuwekeza muda na nguvu katika huduma ya Neno katika kazi yao kama wanatheolojia wa msingi, wana maadili, na wafasiri wa Biblia katika Kanisa, wasemaji wa mapokeo matakatifu.

Kuna matarajio 100 kwa wachungaji kila wiki. Kuna visingizio 100 vya kutoweka muda zaidi katika kusoma, kutafakari, na kufikiri kitheolojia kuhusu maswali magumu yanayowakabili watu katika mazingira yako mahususi au katika mipangilio yetu iliyoshirikiwa. Pengine hakuna uthibitisho mwingi unaokuja kutoka kwa kamati za mahusiano ya parokia ya wafanyakazi au kutoka kwa wasomaji wa ripoti za kila mwaka ikiwa baadhi ya shughuli za usimamizi zinateleza kwa sababu unaichukulia huduma ya Neno kwa uzito kupita kiasi na kujaribu kuwasaidia waumini wa parokia kuweka pamoja vipande vya mapokeo matakatifu pamoja na vipande vya maisha yao

yaliyogawanyika katika ulimwengu huu kwa njia yenye upatanifu, uwajibikaji, hata wa kina.

Na bado, huyu mhubiri mkuu anatupa changamoto kwamba hii ni, kwa kweli, kazi yetu kama wahubiri, sehemu ya lazima ya kazi yetu, kipengele cha wajibu wetu kulindwa kwa gharama yoyote ile kutokana na mashambulizi ya ugonjwa wa mchungaji mwenye shughuli nyingi. Sehemu yake ya nne ya ushauri kwa ubora wa homiletical itakuwa hii. Msijiachie kwenye ndoano kwa kuchimba maswali magumu na yenye changamoto, maswali yanayohusiana na mshikamano na uwezekano wa imani tunayotangaza, pamoja na maswali yanayohusiana na kuishi maisha na majibu ya utambuzi ambayo yanapatana na imani hiyo.

Usikwepe kazi kali ya uchimbaji wa maandiko na urithi wa Kanisa la Kikristo kwa majibu yanayotoa hakikisho kwamba tumaini letu ni la kweli. Usiepuke kazi ngumu inayoongoza kwenye uhakikisho kwamba Mungu yuko na anafanya, imani yetu inapomtangaza Mungu kuwa na kufanya, na kwamba majibu tunayohimiza ni majibu ambayo Mungu anatafuta. Mhubiri huyu alielewa vyema zaidi kuliko wajumbe wengi wa kamati ya mahusiano ya parokia kwamba kina cha uelewa wa kitheolojia kama msingi wa utambuzi mkali, unaoendelea katika ufuasi na utume ni muhimu kabisa.

Lakini kadiri tunavyoshughulikia msingi huu katika makanisa yetu wenyewe, na kadiri washiriki wa kamati wanavyoona matunda yake katika maisha ya washiriki wa Kanisa na katika maisha yao wenyewe, ndivyo, pengine, tutawashinda. Na somo la mwisho ambalo mhubiri huyu angetupatia sisi tunaohubiri ni kuachilia shauku ya kusanyiko kwa ajili ya ubora. Hii inajitokeza zaidi katika sura ya 11, 12, na 13 ya mahubiri yake .

Mhubiri huyu anahimiza ubora. Anajua kwamba watu wana shauku ya ubora au angalau wanaweza kuhamia kwenye shauku kama hiyo. Anapatana na wale wanaotaka kupata heshima na kujiheshimu na ambao wanataka kufikia mambo makubwa katika maisha yao.

Anaachilia shauku ya kutaniko ya ubora badala ya kujaribu kuifunga kwa sababu, katika hali nyingine, shauku hiyo inaweza kuelekezwa vibaya kuelekea mafanikio kulingana na mifano iliyowekwa ndani ya jamii isiyo ya Kikristo. Badala yake, mhubiri huyu anawatia moyo waliokata tamaa na waliofedheheshwa kuamka hata zaidi kwa matamania yao lakini wafanye hivyo katika mwelekeo wa Kimungu na kwa nia ya shangwe za mbinguni. Miongo kadhaa iliyopita, kulikuwa na kipindi maarufu kiitwacho *Lifestyles of the Rich and Famous*.

Babu na nyanya yangu waliitazama kwa uaminifu, na mara nyingi niliitazama pamoja nao. Tungetembelea majumba ya kifahari, kutazama maisha ya kibinafsi ya watu mashuhuri, na kusikia kuhusu kile msimulizi alisifu kuwa maisha mazuri. Watu kama hao walionekana kuwa wamefanya kitu katika maisha yao.

Nilikua nikiwashangaa na nilitaka kuwaiga na kufurahia mafanikio yaleyale. Lakini Mwokozi aliyesulubiwa, ambaye katika mfano wake Wakristo wanapaswa kutumaini kukua, hangeweza kamwe kuonyeshwa kwenye onyesho hilo la wakati wa kwanza. Ili kuwa mkuu katika ufalme wa Mungu na kuwa huru kumtumikia Mungu, ni lazima mtu aache maadili yanayowakilishwa kwenye maonyesho hayo.

Na kama tumeona, mhubiri anashughulikia tatizo hilo ana kwa ana katika mahubiri yote, ambayo tunayaita barua kwa Waebrania. Wakati huohuo, mhubiri anaalika mkutano wake kusikiliza onyesho lingine, Mitindo ya Maisha ya Tajiri Kuelekea Mungu. Waebrania 11, pamoja na gwaride lake la wafanikio wa hali ya juu katika historia takatifu, likitanguliwa na mfano wa kusanyiko lenyewe katika shauku yao ya awali na kukamilishwa katika sura ya 12 na mfano wa Yesu, ambao hutoa aina ya tumaini na aina ya mwisho wa msimu wa onyesho kama hilo.

Watu hawa walijitengenezea jina si kwa kupata mafanikio yanayoonekana au kujikusanyia bahati, au kupanda ngazi za mamlaka ya kidunia bali kwa kufuata popote Mungu alipowaongoza, bila woga kutafuta maono makubwa zaidi ambayo Mungu aliyaweka ndani ya nafsi zao, hata ikiwa hii ilimaanisha kuachilia madai yote ya hadhi na nafasi katika ulimwengu huu. Uchaguzi uliofanywa na watu kama hao, Ibrahimu, Musa, wafia imani na waliotengwa, na Yesu mwenyewe, hutufundisha kwamba hata fedheha inayotupata tunapomfuata Yesu ina thamani kubwa kuliko heshima kutoka kwa wale waliotengwa na Mungu. Hakuna nafasi ya injili ya mafanikio katika theolojia ya mhubiri huyu, kwa kuwa mafanikio huja mara nyingi kutoka kwa malazi hadi maadili na maadili ya ulimwengu huu, wala hakuna kutukuzwa kwa mateso kwa ajili yake mwenyewe.

Ukuu huja tu kutokana na kubaki mwaminifu kwa Mungu na kufuata njia inayodumisha uhusiano huo, iwe ni wa ushindi na mafanikio ya ajabu, ambayo hata asiyeamini hawezi kujizuia kuyasifu, au kwa maisha yaliyo mbali na umaarufu wa jamii, hata kunyimwa, kudharauliwa, na kudhihaki. Mifano ya watu ambao wameishi kwa imani, ambao wamekengeuka kutoka kwa mambo madogo madogo ya kupata zawadi za muda hadi kutafuta tunda la amani la haki, ingeweza kuzidishwa bila kikomo na inapaswa kuzidishwa. Ikiwa mwandishi wa kitabu cha Waebrania aliona kuwa jambo la manufaa kuzingira kutaniko lake na umati huu wa watazamaji, sisi pia tunaweza kufaidika kwa kujizunguka sisi wenyewe na waamini wenzetu na wingu linaloendelea kuongezeka la wale ambao imani yao inathibitisha uhalisi wa mradi wetu wote na ambao maamuzi yao ya maisha yanaweza kuamsha tamaa yetu katika mwelekeo mtakatifu.

Jitihada hizo ni za lazima zaidi kwa sababu sauti hizo nyingine zinazotuzunguka, ziwe ni sauti za vyombo vya habari au za watu wanaowafahamu kwa urahisi, hutafuta kujaza maeneo yanayotuzunguka kwa mifano ya aina nyingine, yaani wale ambao ni hadithi za mafanikio wakati jamii yetu inapotathmini mafanikio. Mwandishi wa

Waebrania anafichua jinsi ilivyo muhimu kutengeneza taswira ya kimungu ya ushujaa. Kwa wale tunaowapenda au hata kuwaonea wivu, tunatamani kuiga.

Hatuwezi kujizuia kuhisi mvutano fulani wa kuingiza maadili na matamania ambayo yalileta mafanikio na utukufu kwa shujaa. Kwa hivyo kuchagua mashujaa hao vizuri ni muhimu ili kukimbia mbio zinazofaa. Je, tunawashangaa wanaotengeneza dola milioni 20 kwa filamu moja? Au je, tunavutiwa na wale wanaohudumu bila kujulikana, wanaorekebisha maisha au kuwashauri watoto katika miji ya ndani? Je, tunavutiwa na wababe wa Silicon Valley? Au je, tunavutiwa na wajasiriamali wanaohudumia maskini, wagonjwa, na wasio warembo? Je, tunafuata kwa kupendezwa, hata kwa kuhangaishwa sana na mambo, kazi za wanariadha wa kulipwa au mwendo wa kasi wa wale waliofungwa kwa sababu wameshuhudia imani katika Yesu Kristo? Kwa hiyo, ingefaa kwetu kujizungusha na mifano ya imani badala ya mifano ya watu waliojitengenezea wenyewe, kuacha maisha ya matajiri na watu mashuhuri na kutazama zaidi mitindo ya maisha ya matajiri kwa Mungu.

Historia ya Kanisa la Kikristo imejaa mifano ya ajabu ya imani. Lakini hatuhitaji hata kufikia zaidi ya kizazi chetu cha sasa ili kugundua wale ambao kupigana kwao kwa imani kunapaswa kufufua shauku yetu wenyewe kwa Mungu. Wingu kubwa la mashahidi linapatikana katika waokokaji na wafia imani kutoka nyuma ya Pazia la Chuma, au Kusini-mashariki mwa Asia, au kaskazini mwa India.

Mhubiri anaweza kutuhimiza, kwa mfano wake mwenyewe, kusimulia hadithi zao, kuweka mbele ya macho ya kusanyiko letu maono ya ukuu machoni pa Mungu ili Roho Mtakatifu aweze kuchochea tamaa takatifu. Mhubiri anaendelea katika mahubiri yake kutumia taswira kadhaa za maisha na changamoto zake zinazoelekeza wasikilizaji kuelekea changamoto hizo kwa njia ambayo inakuza ushiriki wa moyo wote na bidii, na hivyo kukuza ushindi juu ya changamoto hizo. Maisha, kwa mfano, ni shindano kubwa ambalo tumeitwa kushindana na kushinda.

Ni shindano ambalo wengi wamekimbia kwa mafanikio hapo awali, na sasa wanatazama mbio zetu wenyewe au mechi yetu ya mieleka kutoka kwenye viwanja vya mbinguni ambako wamepita baada ya ushindi wao wenyewe. Maisha ni shindano linalotoa zawadi za milele kwa wale wanaovumilia hadi mwisho, wanaojiwekeza kikamilifu katika ufuasi, ushuhuda, na huduma, na wanaokimbia vyema. Maisha pia ni tajriba ya malezi ambayo kwayo Mungu hutengeneza tabia zetu na kulea fadhila mahususi, akitumia kujitolea kwetu kwa Mungu na kusafisha matamania yetu ili mioyo yetu iwekwe kikamilifu juu ya Mungu na ahadi za Mungu, yote hayo yakiwa na nia ya kutuwezesha kuwa na heshima na kutufaa kwa hatima tukufu.

Kwa kutumia mfano huu wa mafunzo, mwandishi wa kitabu cha Waebrania anageuza majaribio ya jamii ya kuaibisha kusanyiko kuwa majaribio ya Mungu ya kuwatengeneza, na matokeo yake ni kwamba matamania ya waumini yanaweza kuwekwa kwenye kustahimili, kujishughulisha, na kustahimili kupitia majaribio ya

majirani zao kuwazuia kutoka kwenye ufuasi, kugeuza malengo ya jamii kwa majaribio hayo juu ya vichwa vyao. Maisha ya Kikristo ni safari ya kuisimua. Ni kama kuwa uwanjani katika mchezo wa kilele kabla ya umati wa watu wanaoshangilia.

Ni kama zoezi la mafunzo kwa ajili ya biashara ya umilele. Ni njia ya kupata umaarufu mkubwa na wa kudumu zaidi na mafanikio kuliko chochote ambacho tungechangamkia katika maandalizi na kazi yetu ya kidunia. Mhubiri wa Waebrania anatupa changamoto katika mahubiri yetu sisi wenyewe kuwasilisha jambo fulani la msisimko huu, kupiga mijeledi matamano ya kusanyiko letu na kiu ya ukuu, kuwatuma watoke nje, wakifurika nyuma katika maisha yao ili kushindana katika shindano tukufu la utakatifu, wakitafuta taji ya mshindi kutoka kwa mikono ya Mungu mwenyewe.